

சிவகவினா

வெஞ்சில் கனமும்
கிமை விளிம்பில் கண்ணீரும்
ஒந்தோர் மற்வனம்
எழுமுன் இருந்தது
கிள்றிங்கிருப்பதோ
எரிதணல் காடு

செஸ்ல்வி.கணேசல்வின் கும் கவியார்த்திகா

அமர்.

பூதற்றம்
05.05.1994

நடராவு
21.04.2009

பூதற்றம்
27.08.1979

தீரு.கந்நதயா புனிமேந்திராசா (சீவா)

அமர்.

(பொது விவசாய உதவியளவுத்துறை தலைவர்)

சீத்தப்பா வோடு சிறகழத்து போன எந்தன்
 முத்தான் கவின் குஞ்சே
 ரித்தாகி போனேன் உன் பிரிவாலே
 செத்தாலும் எம் சிந்தையிலே நாம் மறவோம்
 வித்தாகி விழுந்துநற்நு விருட்சங்களாய் வருவாய்
 வைத்தேன் பாமாலை சூடியும் பாதங்கள்

எந்தன் உடன் பறப்பே

எந்தன் உடன் பறப்பே ஏகாந்தப் பெருவென்றே
 உந்தன் உடன் பறந்ததானால் உயர்படைத்தோம் இம் மண்ணைல்
 சிந்தனைச் சிப்பியன் சிறகழத்தாய் இம் மண்ணைல்
 விந்தையென புகழ் படைத்தாய் வீரவரன் வினையாடழல்
 தந்தை தாய் பேரை தக்கழி வாழ்ந்து வந்தாய்
 சிந்தையுடன் எம்முவரில் சிருத்தையுடன் பண்புரந்தாய்
 முந்தயறைப் போல் நமிர்ந்து முழும்பண்யும் செய்து வந்தாய்
 எந்தப்பணியன்றாலும் ஏற்று முன் நன்றாய்
 கின்றெம்மைத் துக்க ஸ்ட்டு ஏனோழிப் போய் ஸ்ட்டாய்
 என் கையால் உங்களையே மணை புதைத்து துழக்க வைத்தாய்
 அன்பாமுக அன்னைணை அழைத்தவாய் எங்கையார
 கின் பாமுக திதயத்தால் பாசம் பொழுந்தவ/னே
 துன்பம் வாழ் நாளெல்லாம் தந்தேனோ பறந்து ஸ்டாய்
 என்றெங்கே எப்பாமது நாம் உன்னைக் காணுவது
 என் கண்ணே எம்முன்னே என்றைய்யா வந்துவராய்
 சின்னப்பாமதுகளை சிரப்பாக்க வைத்தவ/னே
உன் பாகும் தன்னில் வைத்தோம் சமரப்பணர்கள்

மரண அறிவித்தல்

அன்னை மாதிரி

27-08-1959

அன்றையன் அழிப்பில்

21-04-2009

திரு. கந்தையா - புவனேந்திரராசா (செ.ஏ.)

(பிரதேச விவசாயாட்டு உத்தியோகத்துர் சிரிமுகச்சி)

நெடுஞ்செழிய வழித்தோன்றலும் கிளிநூசசி உருத்திரபுத்தை பிறப்பிடமாகவும் வலைகுரியடத்தினை தந்தாலிக் முகவரியகவும் கொண்ட புவனேந்திரராசா அவர்கள் 21-04-2009 அன்று அகாலமரணம் அடைந்தார்.

அன்னை, கந்தையா பொன்னமை தமபதியினரின் அருளமெபுதலவெல்லாம், வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து தமபதியினரின் அருளம் மருங்களும் கோணேஸவரியின் பாசமிகு கணவரும், ரத்சியா, ரத்பன, ரத்பா, சுவகிஸ்தத்தை ஆகியோரின் அனுபுத்தந்தையும் ஆவர்.

அன்னை, கணேசலிங்கம் (விவசாயபோதனாசினியர்), பிரியசாராத்தி, விக்கிணேஸவரன் (கிருபா-கண்டா), மகேஸ்வரன் (பிரான்ஸ்), குக்குமாரராசா (ப.நோ.கூ.சங்க முகாமையாளர்), பிரபாகரன் (பிரபா) ஆகியோரின் அனுபுசக்கோதரரும், மகேந்திரராசா (மின் பெறியியலாளர்), குராசா (மணியம்கணரசி தெற்கு ப.நோ.கூ.சங்க தலைவரா), காலஞ்சென்ற அரியராசா, பரமராசா (கண்டா), சாந்தினிதேவி, கலாதேவி, தர்மநாயகம் (ஜி.போ.ச.), பவானி (கண்டா), யோகநந்தனி (பிரான்ஸ்) வித்தியருமாரி, தயாந்தி ஆகியோரின் அனுபுமைத்துறைரும், யதார்த்தி, பிரார்த்தன, கவியார்த்தி, நிரார்த்தன ஆகியோரின் சித்தபாவும் சுரேஸ், ரமேஸ், பிரியா, வித்தியா ஆகியோரின் மாமனாரும், மலரவன், துஷானி, பிரவீன், அட்ஜரா, அஹானா, ஆதித்தன்,

பவகர்னி, கட்சியன் ஆகியோரின் பெரியப்பாவும் ஆவார்.

இல் அறிவித்தலை உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதுடன் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காக வேண்டிந்றுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

தூண் -
கட்சி முனிசிபாலிடி

மேஜால் தேவைக்கட்டுறவு

காகோதால் - ஸ்ரீமத் கண்டா	001 4166612968
ஸமத்துங்கா - அப்பா - கண்டா	001 4162924301
மருமகன் - கருப்பை - கண்டா	001 4168778826
காகோதால் - மலேயை - விருங்கல	0033 130750703

ரை அறிவித்தல்

நூறு
03.05.1994

நூறு
21.04.2009

சௌவனி. கணோசலிங்கம் - நவீயார்த்தா

கிளிநெருச்சி உருத்திருப்பத்தை பிறப்பிடமாகவும், வழைஞர் மட்டுமே தற்காலிக முகவரியாகவும் கொண்ட கணேசலிங்கம் கவியாத்திகா அவைகள் 21-04-09 அன்று அதாலைமரணம் அடைந்தார்.

அன்னார் கணைச்சிங்கம் கலாதேவி அவர்களின் அருமைகளும், யதார்த்திகா, பிரார்த்தன, நிரார்த்தன ஆகியோரின் அன்புச்சகோத்தியும், காலஞ்சென்ற சாம்பசிவம், இராஜேஸ்வரி, கந்தையா, பெண்ணம்மா ஆகியோரின் ஆருயிர் பேத்தியும் ஆவார்.

அன்னார், காலஞ்சென்ற புவனேந்திரராசா, விக்கினேஸ்வரன்(கிருபா-கண்டா), மகேஸ்வரன்(பிரான்ஸ்), குகுமாரராசா(குகா), பிரபாகரன் (பிரபா) ஆகியோரின் அருமை பெறாமல்லும், குணராஜன்(ரஞ்சன்,கண்டா), பிரியசாந்தா ஆகியோரின் மருமகளும், கஜானி, யாழினி, பிரணவன், கருஸ், ஏமேஸ், பிரியா வித்தியா ஆகியோரின் மச்சாளும், மலரவன், துஹானி, பிரவன், அட்சரா, அஷானா, ஆதித்தன், பவகர்னி, லட்சியன், ஆகியோரின் உடன் பிறவா சகோத்தியும் ஆவார்.

இவ் அறிவித்தலை உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதுடன் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காக வேண்டியிற்குமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

காலஞ்சென்ற ஆவார்த்தனம்

மேலெழக் கூடுதல்புதூர்கள்

சித்தப்பா - கிருபா - கண்டா	001 4166612968
மாயா - றஞ்சன் - கண்டா	001 4166188540
மச்சான் - கருஸ் - கண்டா	001 4166718830
சித்தப்பா - மகேஸ் - பிரான்ஸ்	001 4168778826
	0033 130750703

❖ பிறந்தவர் இறப்பது நிரந்தரமானது

உருத்திரபூரத்தில் உவகையாய் வாழ்ந்த கணேசலிங்கமெனும் கமததொழிற் போதனாசிரியர் இயற்கையாகவே கவிதை வளம் கொண்ட சீரியலாளன் சிறந்த பொதுச் சேவையுடன் எடுத்த வேலையை இனிடே முடிப்பவர். எல்லோரிடத்திலும் அன்பு கொண்டவர் தன்னை போன்றே சகல மக்களையும் தொண்டு செய்யவே இயல்பாய்ப் பழக்கி நாட்டின் மத்தியிலே நல்லதோர் நூலகம் ஆக்கி அனைவரின் உதவியும் பெற்று நூல்கராகவும் இராக்காவலாளியாகவும் அரும்பணியாற்றி அங்குள்ளோர்க்கு உதவினார். பெற்றோரும் மற்றோரும் சேர்ந்துமே இவருக்குக் கலாவதி என்னும் கவிஞரை மங்கையை இல்லாள் ஆக்கி இலங்கிடச் செய்தனர். இவர்தம் அன்பின் இறையருள் தன்னால் யதார்த்திகா, கவியார்த்திகா, பிரார்த்தன், நிரார்த்தன் என்றுமே நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

இவர்கள் எல்லோரும் எவ்வித குறையும் இல்லாது வளர்ந்து கல்வி கற்றனர் பெற்றோர் தமக்குப் பெருமை சேர்த்தனர் கவியார்த்திகா என்னும் இரண்டாவது பிள்ளை சுட்டிப் பிள்ளையெனச் சொல்லும் வகையில் தனித்துவமாகச் சீரிய சொற்கள் பேசி நாட்டின் சிறப்போடு வாழ்ந்தார். சரியெனப்பட்டதை யாருக்கும் அஞ்சாது சொல்லியே பலரது பாராட்டைப் பெற்றார் எதைக்காணும்போதெல்லாம் அன்பொழுகு முகத்தினால் வரவேற்றறபசரிப்பதில் வண்ணன்மை மிக்கவர் நாட்டில் நடந்த இனவழிப்பு யுத்தம் தான் பிறந்தது. வளர்ந்த பெருமைசேர் நாட்டை விட்டுமே அகதியாய்ப் பூட வைத்தது. இவரும் அவரது குடும்பத்தாரும் எங்கே போகின்றோம் என்றே தெரியாது வீட்டுப்பொருட்களை அங்கேயே விட்டுக் கையிலே கிடைத்ததை எடுத்துக்கொண்டு எங்கே போகின்றோம் என்று தெரியாது. படித்த படிப்பையும் இடையிலேவிட்டு திரும்பி வருவோம் என்ற சிந்தையிலே அறிந்தவர் அறியாதவர் வீடுகள் தன்னிலே தங்கி இருந்து பங்கரில் உறங்கி எழுந்திடும் போது குண்டு துரத்தவே நானுக்கொரு இடம் தேடியே சென்று உண்ண உணவும் படுக்கபாடும் உடுக்க உடையும் இல்லாத நிலையில் பங்கர் வாழ்க்கையே பாதுகாப்பு என்று செல் அடிக்கும் விமானக் குண்டுக்கும் பயந்து பயந்து இருந்த இடங்கள் மாறி மாறி ஓடியே சென்றனர் ஓய்வோ உறக்கமோ இல்லாதிருந்தனர். கையில் இருந்த பணம் முடியமட்டும் உணவு கிடைத்தது உருசி மறந்தோம் மாதம் கணக்காய் மக்களோடு மக்களாய் ஓடினோம் ஓடினோம் உயிரைக் காப்பாற்ற திரும்பி வீடு வருவோம் என்ற

சிந்தனை எம்மை விட்டுப்போனது என்றோவொருநாள் இறுதி இடமாக வலைஞர் மடமெனும் கடற்கரைப் பக்கமாய் மணல்மேடு தன்னில் இதுதான் பாதுகாப்பு வலயம் என்று அரசு அறிவித்ததை நம்பியே நாழும் பங்கர் அமைத்து அதிலே தங்கினோம். நன்னீர் என்பது கிடைப்பது அரிது. குண்டு மழையோ மக்களை வாட்டியது கண்முன்னாலே இறந்தவர் தொகையோ அனைக்கமாகும் அங்கம் இழந்தோர் கட்டிட மருந்தில்லை. இந்த நிலையில் உயிர் பிழைக்க என்று படையினர் பக்கம் கடைசி நாளில் சென்றிட எண்ணினோம். இப்படி நாழும் எண்ணிய நாளிற் கவலை தெரியாத கவியார்த்திகா அவர்களின் உயிரை உயிரைபறிக்க எண்ணிய காலன் இறுதி நாளை எண்ணி முடித்து சுவக்குக் குண்டாய் வந்துமே உயிரைப் பறித்துமே சென்றான். பலர் முன்னிலையில் தந்தை, தாயார், தம்பி, அக்கா, உற்றார், உறவினர் அனைவரும் அழுதிட அகால மரணம் அடைந்த தம் புதல்வியை நேரிலே கண்டு நினைவது இழந்து குண்டு மழையின் இடையிலே அனைவரும் மனதினைக் கல்லாக்கிச் செல்ல வேண்டிய கடன்களைச் செய்து அனைவரும் ஒன்றாய்ப் பிறந்தவர் இறப்பது நிச்சயம் என்ற உண்மையை விதி என்ற ஒன்றைச் சாட்டாக வைத்து மனதைத் திடமாக்கிக் பேச எழாது இவர்தம் ஆத்மா சாந்தி பெறுகவென வேண்டுதல் செய்து ஆண்டவன் துணைதான் நிச்சயமானது என்றே எண்ணி அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய முடிந்த அளவு அமைதியாயினர். அதுபோல் அவர்கள் உறவுகள் வாழ்ந்த பூமிப்பந்தின் பல்வெறு நாட்பிலும் இவர்தம் ஆத்மா சாந்தி பெறுகவென அமைதி அடைநடத்தனர். மனதை ஆற்றினர். இலங்கையிற் தமிழராய்ப் பிறந்தது தவிர வேறொன்றும் செய்யாத இளைஞர்கள் இழப்பு உலகினர் மனதினை உருக்கிடச் செய்த உணர்ச்சித் தமிழன் உள்ள நாடு இலங்கைதான் என்பதை நினைத்து நாழும் சாந்தி சாந்தி என்றே கூறி இவர்தம் துயரினிற் பற்கு கொண்டு பகிர்ந்து கொள்வோம். நன்றி நன்றி நன்றி வணக்கம்.

கா. நாகவிங்கம்.

அமர தீப்பி

யாருக்காவது
அமிலம் அருந்திய
அனுபவம் உண்டா?
எப்யோதாவது நீங்கள்
மரணத்தை
மடியில் வைத்து பார்த்தீர்களா..??
எறிக்கணையில்
எந்த
அப்பாவைப்பார்த்து
அலறி ஒடி
அம்மாவின் சடலத்தில்
தடக்கி விழுந்த
மழுலையின்
ருக்கதைக் கண்டவர் உண்டா?
பச்சாக அழுத
மின்சௌயின்
வரையக்
சன்னங்கள் சாய்மிட்ட
சம்பவம் தெரியுமா..???

அம்மாவும்.. அய்யாவும்..
சீதுறப்போக- ஒரு
குழந்சுதலை
இன்னொரு குழந்தையை தூக்கி
அழ வேண்டாம் என
கண்ணீரை துடைத்தது
எந்த கண்களாவது தாங்குமா..?
காயம்பட்டு
கப்பாற்ற முடியாதவர்
சுக்கஞ்சுக்கு இரையானதை
எப்படிச் சொல்ல!..

அழுகிய மினங்கள் நடுவில்
அடையாளம் காண
கதறியவர் கதை அறிந்தீரா..?
சொல்லி அழ முடியாத
சேரகம் சுமந்தவர்
முள்ளி வாய்க்கால் வரை
வாழ்ந்தவர்

அது

அழகிய காலம்

என்றொல்லாம் எழுத முடியாது

இதுய நாளங்கள்

நார்..நாராய் கிழிந்த

இலையுதிர் காலம்..- பசுத்த

இரைலம்பைகள்

இடியை நிரப்பிய நிமிடங்கள்

கஞ்சீக்காக கையேயந்தி

வலைஞர் மடத்தீல்

வரிக்கையாய் நின்றவர்

எறிக்கணையில் கருகிய கணம்

முகங்கள் முழுவதும்

குழுதீக் கொய்யளங்கள்

சுதை பிண்டங்களை

ஒட்டு மொந்துமாய்

கரைந்த அந்திமப்பொழுது

காலைகள் ஒவ்வொன்றும்

பிணங்களைப் பிரசுவித்த நோடி

முச்ச நின்ற தூயின்

முலை பருகிய சீகுவின் பசுத்த முகம்

அமுது.. அமுது..

அநாகதுகளான போது

தூழுகைக்கு கூட தெய்வம்

தூாலைந்த நெரிசல்

அவலங்கள் மட்டும் எஞ்சியியடி

ஆதரவற்ற தமிழினம்

மாத்தளவும் ...

வலைஞர் மடழும்..

முள்ளவாய்க்காலுமாக

உயிர்கள் தலைகிழரகத் தொங்கிய

தூாரண வேவளை

அதை எழுத

சொற்களுக்கு சோகம்

அவனியீல் எவனும் - எனி எவராயினும்

அனுயாவிக்காத

ரணங்களீன் பிரலயம்

அந்த நாள் ஒன்றில்..

கணேசனும்... கலாவும்
 புவக்குள்
 தவமாய்... தவமிருந்து
 புய்த்த
 கவினாவும் அவள் சித்தம்யா சிவாவும்
 எறிகணையால் உயிர் இழந்த நேரம்...

சின்ன.. சின்ன புவாய்
 சித்தீர அழகியாய்
 தேன் குழைத்த தீரவமாய்
 மொழியின்தத்
 மழலையாய் - எங்கள் கவினா
 கவினா...
 குழந்தையல்ல அவள்
 குமாராலய தீயம்
 கவினா
 மிள்ளையல்ல அவள்
 மிறவிப் பலன்
 கவினா
 ருமரியல்ல அவள்
 கடுமெப் பீளக்கு
 ஏற்றி ஏற்றி வெளிச்சம் யரவ முன்
 அணைந்த
 அயர் தீயம்

மலர்ச் சோலையில்
 நீயே சிரிப்பு
 உன்னோடு இதழ் விரித்த
 ஜதாவும்
 மிராத்தலும்
 நிராந்தலும்
 கண்ணீரில் கழுவிய
 முகங்கஞ்சன்

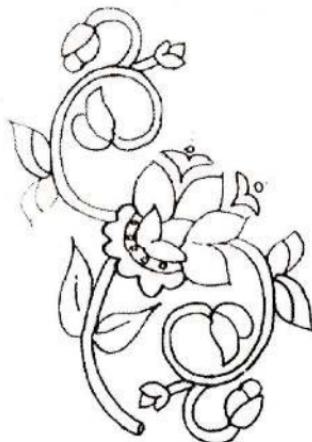
நெடுந்தீவின்
 நேர்வாளர்
 கந்தையாவும்
 பொன்னைம்மாவும்
 பெற்ற பேருகளில்
 கணேசலிங்கமும்

சாந்தாவுடன் - சீவா
 கிருயா.. கருணா
 ருகா.. மிருயா
 எனம் புலர்ந்த புன்னைகைபில்
 புவனேந்தீர் ராசா
 “புட்போல்” சீவா
 இவன் முகவரி
 மைதானத்தில்
 பந்தை முந்தும் வீழுகம்
 நடுஞ்சலையாளன்
 நல்ல மனிதன்
 நாடுமில் குறும்தாடியுடன்
 சீரிப்புக்கு குடுமிருக்கும்
 சீவா ... நெறும்புக்குள்
 எம்மை இறுத்தி வீட்டு
 நெடுந்தூரம் ஏன் சென்றூர்
 வீக்னையாரன்
 வீக்னையாட்டு அந்கரீயை

இழந்திருக்கின்றது
 கீளிநோச்சி
 உருத்தீரபுரத்தில்
 உன்னால் உதீத்த
 உதைப்பந்தாட்ட கால்களும்
 உன் பாதும் யாட
 வீக்னையாட்டு தீடலும்
 வெறுமயாம் - எம்
 மனங்களை போல

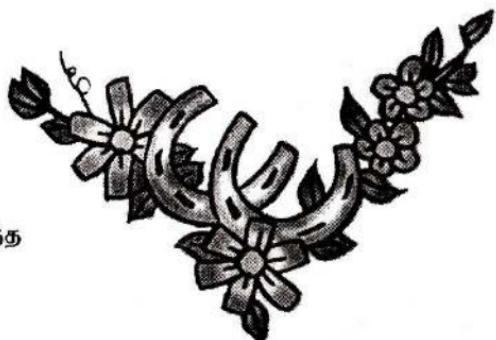
உன் துணை
 கோனேசும்-நீ
 அன்பால் நீறைத்து
 அழைப்பில் வளர்த்த
 ரதீசியா ...
 ரதீபன்..
 ரதீபா ..
 சீர்தணைவும்
 ஆற்றும்படுத்த
 ஆரும்மற்ற நிகையில்
 எப்படி முடிந்தது - உன்னால்
 எம்மை இழக்க..

வண்ணமாய்
 வடிவமைத்த
 வாழ்வாய்
 தீண்ணமாய்
 தீவளத்திருந்த
 தீனாங்கலை
 என்னவாய் ஏறித்தான்
 ஊரில் .. உறவில்
 கிளை விரித்து

சூடு கட்டி
 குதுகலமளித்து
 சிற்திருந்த எம்மை
 ஏறித்து விட்டுச் சாம்பலைய்
 எஞ்சியது
 கண்ணிரில் உரைந்த
 கவலைகள் தான்

அழகாய்
 அடைகாத்து
 இறைக்குள்
 இட்டு வைத்து
 யொத்தி .. யொத்திக் காத்த
 யொம்முக்குட்டி
 கவினாவுக்கு
 காக்கித்தில்
 எழுத்து மழலையா ?
 எம்மால் முடிய வில்லை ..
 ஒரு கவிதைக்கு
 இன்னொரு கவிதை இயலவில்லை..

கருவரையில் இருந்து
 எழுந்தருளிகள்
 எங்கு .. சென்றுளர்
 கோபுங்கலை சாய்த்து விட்டு
 குதுகலிக்க எப்படி முடியும்
 தெய்வ தரிசனத்தை தேடி
 அழுகைகளின் அனீ வகுப்பு
 மாறிக்கொண்டிருக்கும் காலங்கள்
 என்றும் எம் மனதில்
 மாறாத உங்கள் முகங்களின் கோலங்கள்

❖ என்றும் என் நெஞ்சுகலாக் கண்ணே!..

என்றும் என் வெநஞ்சுகலா கண்ணே
 என் கண்ணே மளரியே
 என் மாதில் ஸமயல் கொண்ட
 சோதரியே
 அன்புக்காதலியே
 உ_ஸ்ரீ பாபாஸல் புண்ணக்கயால்
 அஹணத்து நான் முடிக்கவா
 சொல்லம்மா என் தீணியவசேள
 சோகவெமலாம் துடையம்மா
 என் கிதயச் செல்வமே

கற்றோரும் மற்றோரும் கனித்திடும்
 காவிரியே
 சுற்றுவயல்லாம் சுகந்தம் தரும்
 சுடர் ஞான திபமே

என் கலைக் கவினமுதே
 சாந்தம் தரும் மனமே
 சாரவாம் என் மாருதமே
 கவினமழுகே
 ஊற்றின் ஒளி வவள்ளமே
 அன்பின் அரிமானியே.

சர்வசத்தி அவிராயியே
 ஞானம் பகரும் ஞானம் புகழும்
 புதித் பு மலரே
 என் கருணை கடலே
 வெற்றிக்கணியே
 வீறு நடவடியான்று போடமாட்டாயோ
 அம்மா
 தரிசனம் காட்டாயோ என் செல்வமே

புத்திழுவாய் புது மலராய்
 பார்த்திழுவாய் கூப் பாரிதன

சாற்றிவோய் நற் செய்தி
 சேர்ந்திவோய் அம்மா மழு உலகக
 நித்தம் நிகழ்ந்திடும் யுத்தம் கலந்திட
 புத்தம் புதிதாய் சிந்தை மலர்ந்திட
 சுத்திய ஜெல்சியம் சாதனை ரற்றிட
 சுற்றுமோ சோர்ந்திட – என் சோதனீயம்

துக்கத்தை யார் தந்தூர் துடைத்தெரிய
 மாட்டாயோ என்றும் என் குறும்பே என் மாமநுந்தே
 என் வாழ்வில் ஒளியே உன்னன
 பிரித்திட்ட வாழ்வே வெறும்
 போலியே என் அம்மா ஹங்கி தவிக்க விட்டாய்

யாரம்மா ஹணியாய் உன்னன தூக்கி விட்டார்
 பாரம்மா எங்கள் துயர்
 வாரும் அம்மா எங்கஞநடன்
 தாரும் அம்மா நற்செய்தி பல
 புது மலராய் புங்காவன புத்துயிர் பெற்றிடாயோ
 என் செல்வமே
 ஓழி வாராயோ ஆறுதல் தாராயோ ஆண்டு பல
 காத்திருப்பேன்

சௌகார்யகள்
 யதா பிரார்த்தன் நீதன்

☞ தனையில் கரெந்த கள்ளு]தெ...]

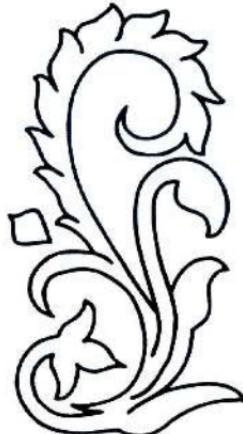
வந்நுப்பு வாசல்கள்ல்
துலைக்கீழ் தோறணம்
எந்கணைகள்ள்
ஒலியுப்பில் ...
காதுடைக்கும் மரணங்கள்ள் செய்தி...
உங்கள் பற்றியதும்
அப்படியே ..கீல்லை .. கீல்லை
அது நினையற்றதாகவே ..

என்

சிரப்பை மறந்து நாளாயிற்று
முக்கும் கலைந்த பொழுதாய் முகம்

மயில் ஏறும் முருகன்
மதுரையில் மீண்டீச் ..
திருக்கடவுர் அப்பாம் ..
குவைகள்ள் கூட்டாய்
கணேசன் பற்ற
திருஞான சம்மந்தர் நீ

பாடி திரிந்த எங்கள்
யட்டாய் புச்சியின்
சிறைகாத்தவர் யார்..?
பெய்தைக்கயில் பூந்த ஸ்ம்
பொம்முக்குப்படைய
பெசுபரசில் பொச்கியவர் யார்??

பொடுக்கு மன் சுமந்த சிவனும் .. தேவனியும்
சேமந்த சின்ன தேவதை
காணமால் போன கதை
காற்றில் வந்ததே
“ யாவும் கற்பனை” யா ..?

மலராகும் முன்னமே
 மாலைக்குள் சுந்கானதா?
 “கவினா” எனும்
 “கவிஞர்” எழுதிய கவிதை..
 சாத்தியமல்லை..

உன்னோடு துணையாக
 சத்தப்பா சிவாவும் வந்தாராம்
 அதுவும் பொய் தானே ..

விடுமன்ற
 விற்கோடு ஏற்யும்
 சுட்டையும் னன்ற
 அழுது தீர்க்க
 அயலும் னன்ற
 அநாதது பின்ஙுகளன்
 அலைவர்சையில் .. எங்கள்
 அம்பிகைக்கு
 அப்பேஷகம் செய்ததாய்
 அந்ந்தேன் அது
 நஜமற்றதாய் நிழக்கும்

உறரமுதாலே
 உடைந்து போகும்
 உன் அப்பாவை
 நா.. ன் ..

சந்தக்கும் வரை

அ. பிரியான்

சங்கார புவனை

ஆசை சிற்றிப்பா எனும்
 அமுத வார்த்தைகளால்
 இன்ப நீண்ட வார்த்தையும் கிணிய நூற் புண்ணைகளையாள்
 என்னிடவென்று எல்ல அழைக்கும் நூறாலைப்பசி வார்த்தைகளால்
 என் மத்தீர் கவினாவே ராதாந்தீம் நூற் அடைந்தோம்
 வந்திடுவீர் எனும் செய்திக்காய் காத்திருந்தோம்
 சிற்றிதையிலே வீற்றித் தெரியலாய் நூற் சரிந்தோம்
 தீந்தீ நிலையாகும்என் இதுயத்தில் என்ன வில்லை
 வெந்து தினை ராக்குதின்றாம் வேதனையால் சாகுதின்றாம்
 செந்துமிடு எப்போர் சிங்கார் புவனைம்
 தீந்தோம் புபாதும் அதிலீ
 தண்ணீரின் அஞ்சவிதீர்

சுத்தப்பாமாத்தீர்
 ஆசை சுத்தப்பா ஏடுப்பத்தீர்
 தீந்தீ பவானீ தூசானீ பவானீ

உள்ளடி கொத்திகுதடி

ஓட அந்து முத்தும் எவ்வாற துத்துஉங்ய
 ஸாட அந்து பாட எவ்வாற துத்துஉங்ய
 தூட அந்து தேடன் அந்து வைது துத்துஉங்ய — எல்ல
 ராட அந்து ஆற்பஞ்சுமன் செய்திஉங்ய

ஷட்டால் சிறுநூற்று காட்ட துத்துஉங்ய
 சிர்பாலை யாக்க எல்ல சிற்க வைத்துஉங்ய
 வட்டாது தூபுமது ஓட விட்டுஉங்ய
 எண்ணாத்துவ மண்ணன் அர்வ அத்துப்பட்டுஉங்ய
 பட்ட எஞ் பர்வலை பதும எகாஷ்டிய
 பாக்காயிலை பசுத்தை பொக்குந்துஉங்ய
 கட்டான் காங்கிலை காஞ்சிமாஷிய
 காஞ்சிலை காஞ்சிமத்தும் துத்துப்பட்டிய
 காட்ட வடக் கிலாலை அண்ண புதிய
 காஸ்ஸார்த்தம் அகைந்து முத்தும் துத்துப்பட்டிய
 காட்ட முஞ் பலாலையும் எங்கு குட்டு
 காங்கு துங்கு ஏன் பலாலைய் எல்ல விட்டு

வந்தோட்டதேவலாம் பொன்னுச்சி
 தீங்கை எவ்வாம் உண்ணிய்
 சிரடை என் சென்லக்குடை
 ஒடு சூப்பு
 வந்தோட்ட உன் பழும் தீநுப்
 பாக்கல் கூடு
 திட்டேந் அத் வகையென்கள்
 அதும் ஜங்கு அருங்கள் பாடு

உர்க்குப்பு கல்று படச உறவுகள்

❖ குதுகல்லே போனதூ

குடு என் மிளைத்து குதுகல்லைப் பேசுகினால்
 குடு போல் என் கண்ணிய் நூதாத்துப் பாந்துவனே
 பாந்துபோல் மேய் பாந்துகுற் உங் வாநும் - என்
 கடுக்க்கடங்களு கூதுவப்பால் குடுகுலை

பாட துவர் கட்டு வந்துவர் வந்துகுற்றேன்
 துபட்டுக்கால் வந்து தீடு வந்துகூதாலும் முடிவாறு
 எட்டுத்தே ஏந்திலே எங்குத்துடி என் சங்க
 கடுமூலங்குத்துவே கும்குத்துடி என் சங்க
 குடு உங் போல் கவர்ந்துவால் பாந்து வாலும்
 குடுக்காலும் துவந்துவடி
 குத்துரே எங்க ஏங்கேயாம்
 சுபாடு காவப்பால் புது நாச நாச ஏங்குவால்
 சுநாட்டிலு போல் பாந்துக்கால் சுநாடு எங்கள் உர்ணால்
 சுநாடு ஓர் பாதும் மத்து சுநாடுக்காலே கண்ணியா

கூழச்சுத்துப்பா குடும்பத்தினுப்
 பூரா கந்தை துவர்ச்சன்
 உகுத்துரைபு

❖ வசந்தம் தொலைந்தது

இன்புச் சித்தபபஸ்
 என்றாலே உளம்மலரும்
 இன்ப தேன் பாயும் இதயத்துள்
 கூம் குளிர்க்கும்
 தூங்பத்தை துந்தவர்கள் குளாகிச் சிதறிபுவார்
 வன் செயலைலைச் செய்தவர்கள்
 வாழ்வுமுந்து போவார்கள்
 நன்றிஸ்கே வந்தமுயிர் என நாங்கள் காத்திருந்தோம்
 வான் வழியே வந்த திராநு இட மோசை கேட்டிர்தோம்
 தேன் மகளே - கணின் மகளே
 கண்ணெயுறுக்கநில்லையடி
 ஏன் மகளே எனம் பறிந்தாய்
 என்னைவில்லாம் கலைந்துது
 உன் திடிமல் இன்பு இளைால் கண்ணிரின் கோலமடி

(பிரான்ஸ்) அன்புச் சித்தப்பா பவாச்சித்தி பிரவீன் அர்ச்சனா அகானா.

❖ சோகத்தல் முடிகும் சொந்தங்கள்

சொக்கா ஸ்ரத்ப்பா சொக்காம் அறைந்தநுவாய்
 பக்கவாய் நீஞ்று பக்குவிட்டு மறைந்தநுவாய்
 பக்கத்தல் நீஞ்று மாந்திரதாந்து வந்ததுதனு
 தூக்கத்தல் குழுபும்புன தூரியும் நான் என்ன வின்னலை

பக்கத்தல் வந்திருந்து பாசம் பொழுத்தாயை
 ஏக்கத்தல் எலை விட்ட நீற் தூக்கத்தல் ஆற்றிதாயோ
 ஒக்கத்தை தர்தவனை ஒழியும் பெறு நிலவை
 தூக்கத்தை தந்ததங்கு தரயை மிடு பெறுதையை

தூக்கத்தல் கூட நின்றநிகள் சீல்வையை
 தூண்டாகந் விளக்கை கவி மக்கியை வந்தடம்பா
 ஏக்கத்தல் வாழும் உன் சொர்தாக்கமனா பாரும்பா

உன் நினைவில்
 குகா விந்யா ஆதித்தன்
 பவகரணி கிளிநாச்சி

சித்தப்பா சீதீமார் சுந்தும் கண்ணீர்

சித்துப்பா மார் எவ்வாம்
 சித்தகு வெந்து வாடுகீன்டிறாம்
 சித்துப்பா என்று சிறப்பாய் நீ அழைக்கும்
 சித்துப்பா (பெரிய) ஒவாடு
 துக்கையாகிப் போனாலேயா

சிட்டுப் போல் என்றும் சிறகழுக்கு
 களின் மணிழை கண் மணிழை
 பட்டுப் போல் ஓமணி ஏகான்ட
 எங்கள் பசும் ஏகாழுபை
 ஏட்டப் போய் விடபாலை
 ஜானம்மா எனம் விடு
 சுட்டுக்கண்க்கடுத்தன்
 சுறுசுறுப்பாய் சுமந்தாடுகு
 வட்ட விருந் நிலாலை
 வலம் வந்து பம்புருசிம
 சுட்டுப் பொக்கீயவர்
 சுருகாடு மிக வினாவில்
 ஏக்கருகுனமாக எங்கள்
 குலக்கொழுந்தீ
 குஞாட்டுப்பணித்திதூம்
 உம் பூம்பாகும் துளில் என்றும்

இ ஸ் நினைவில்
 ஆகை சித்தப்பா ஞாப்தத்தினர்.
 இப்பு சித்தப்பா ஞாப்தத்தினர்.
 விசாக்காச் சித்தப்பா ஞாப்தத்தினர்.
 ஞாரச் சித்தப்பா ஞாப்தத்தினர்.

❖ அப்பஸ்ரா அப்பத்தா உருக்யிழும் துயரத்

அனு நினம் உன் நிமைவில்
எம் உயிரும் கருநதம்
கவினு என அறைத்து
அள்பாக சோறுடம்
கண்மனியே உண வளர்த்தோம்
கழநகள் பல சொல்லி வந்தோம்

புண்ணாகி வநாஞ்சம்
புழவாகத் துழக்குதம்
வென்னே எம் பேஞ்சு
என்னே ஒக்க விளையம்
உன்னம் பிரந்தது
எம்பழ நாம் வாழுவது
கண்ணோ கவிஞன - உய்
நாலழியில் கவிஷத மன்
வென்னே நாம் தூவி விட்டோம்
பசும் தாரகக்யே வாராயோ

குடிபீலிஸ்மா கந்தையா
கந்தையா பிபான்னங்கா
உருத்திரபுரா

❖ ஆசை அத்தை குடும்பத்தன் சோக கீதம்

குழும்பாலீஸ் எமை குதுக்குக்க வைத்திட
அரும்பீஸ் எம் ஆருயிர ஆர முடியல்ஸ்லை
கரும்பீஸ் எம் கர்ப்பளையே கர்கண்டீ கவனாவே
கிரும்போ உன் மனது ஏளும்மா எமை பெரிதாம்

வருவாய் என உஞ்சன் ஆசையத்தை காக்கிருந்தேன்
க்குவாய் மலர்ந்து கிரிப்பாய் என கூருந்தேன்
பிபரும் போர் குழுந்து போரியல் முடியுமிமா
அரும்பீஸ் ஏாம் எண்ண வெல்லை ஆர்வும் முடியல்ஸ்லை

பாசம் பிபாந்தீகாம் - உம்
பாதுக்கிஸ் பூச் சிகார்த்தீகாம்
வாசம் சினை மல்லகையே மருமகனோ
வாராயோ எங்கள் கில்லம்

இன் நிமைவில்
ஆசை அத்தை யான
(கஹா) சுக்ரேஸ் ரீலேஸ் பிரியா வித்யா
பிகாரும்பு

❖ அடந்தாசன் சோக அலை

அன்பாலே திரவணைத்து
 அகைணத்தும் செய்தேன்
 இன்பழுதன் வாழுவதற்கு
 அகையும் என்று என்னுமிரை தந்தேனே
 என் கவிஞரை
 ஏனாத்மா எனை மறந்து
 போனாயும்மா

உள்ளை போல கனவான பேத்தி நன்னை
 என் வாழுவில் காண்டிப்பால்மா
 அன்போடு எனை பார்ப்பாய்
 என்றிருந்தேன்
 நானிருக்க நி யோடி போனதேனோ
 உள்ளதுமில் புண்ணகையால்
 முத்தேனோ
 என் உயரே உள்ளமெல்லாம்
 வேகுதும்மா

கவின் கவனம் கவனம் சொல்லி
 கப்பலிலே நான் ஏறி வந்து விட்டேன்
 முனின் மளம் யீசு எந்தன் புண்ணகையே
 சாவின் பீடி உணை அமைணத்து போனதேனோ
 நோங்குணை தூங்கிவே முடியவில்லை
 நான் தினாம் வெந்து மனம் சாகின்றேனே
 பாவினிலை உணை பாழும் பாவியானேன்
 பகங்கினி நி வந்து பேசினா

ஆல்ச்சா
 சாங்பசினம் ராஜ்ஜஸ்வரி

கவினா..
கவினா என்றால்
யானுப் போல
என்று கூற - இங்கு
யாருமே கில்லை

கவினா என்றால்
இவள் - “கவினா” நான்..!
கவினா ந்
தனிந்துவமானவள்

கனியூட்டும் நாதம்
உன் சிரியலை
இன்று
சிரிக்க மறந்து
நின்றது - உன் வீடு

காண்போதை எல்லாம்
கலகலத்து கிழுக்கும்
உன் வசிகரப் பேச்சு
இன்று
காற்றோடு கலந்து
வருபம் ஒன்றாச்சு

இப்போது நான்
அங்க கொட்ட செய்தி
கேட்டு யோல்
பதைத்து நிற்கின்றது
வந்நுசம்

கன்றுமிட நிறுப்பதற்குள் - நீ
காணாமல் யோன செய்தி
நடந்தது என்ன வென்று
அறியும் முன்பீ - நீ
அறிவிழுந்து துவன்ற செய்தி

உயிர் பிரிந்த களத்திலும்
உன் வத்தம்
உயிராம் சிரிந்த செய்தி

கார்த்திகை பு வென்று
கருவி வீழ்ந்த செய்தி

கிக் கணமே
கேட்டு போல்
பதநக்கிறது என் வந்தும்

எங்கு இனி கான்போம்
எய்த மறப்போம் ...?

காலங்கள் போனாலும்
கலையாதே உன் நினைவு ..

உன் ஆத்மா சாந்தி பெற
கிறவுளை வேண்டுகிள்ளேன்.   தம்பியையா தாத்தா குடும்பத்தாரும்
நிமிலி குடும்பத்தாரும்.

▲ ஆத்மா சாந்திக்காம் ஆண்டுவனை வேண்டுகிள்ளோம்

விஷாய நினைக்களந்தின் தோழிலே சக ஊழியனே
உம் திறப்பு வளிபும் குடிப்பு சோகழும்
உபந்து மட்டும் அல்ல – எம் நினைக்களாமே
கன் காங்கி நிற்கின்றது

உம் மகளின் பண்பும் பணிவும் நிறுமையும்
அப்பும் யாசும் வந்தொரை வரவேற்கும் பண்பும்
கல்வியிலே வயற்ற நிறுமைகளும் யாராட்டும்
குதி கலக்க வைக்கின்றது

பனைத்தவன் தான் காதல் கொள்ளு
யுத்தானே யாதியிலே
பதறுகிள்ளோம் தவிக்கிள்ளோம்
யுத்தவித்து நிற்கிள்ளோம்

நம்பவே முடியவில்லை நம்ப தான் அடக் கேள்கும்
மயன்த்தை வென்று. தான் மனிதரால் முடிகிறதா?
நேற்றிருந்தார் கிள்ளில்லை கிள்ளிருந்தால் நானை கிள்ளை
எழுத விதி தான் அருதால் தான் வந்திடுமா?

துயர் ஓரிக் குளிக
துயரத்தை நாங்கி கொள்ளல்
ஆண்டவன் சந்தியில் – அவன்
கூன்நுமாம் பள்ளி கொள்வாள்
எமது சக உத்தியோகத்தின் மகள் கவியார்த்திகாவின் ஆத்மா சாந்தியடை
ஆண்டவனை மிராத்திப்போம்   பிரதி விவசாய பணிப்பாளர் அலுவலகம்
(வீரிவாக்கம்)
வானியா

மன்னில் முந்த மாந்தவரல்லாம்
மன்னிலை மறுவிஸ்ற யோதும்
மனிதர் மறுவா மகாவாக
அழுந்து சென்றிரு

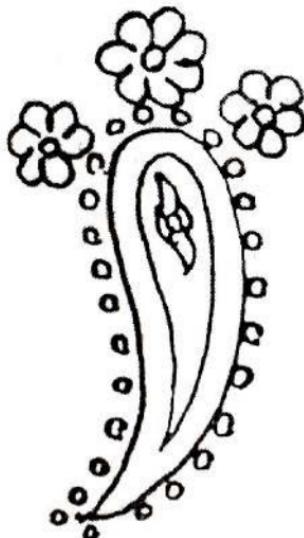
உயிருக்கு கருவாக உறவுக்கு உயிராக
வாழ்விள் வழவாக உறவுமூடு உப்பை
கொடியவர் தம் ரவிய ஏறிக்கொண்டால்

நின்னுயிரை பற்கதை
விதியெனக் கொள்வதோ கிழறு
சுதியெனக் கொள்வதோ..

நம்ப குடியிலிலை மகளை உள்ளன
மறக்க வூரியிலில்லை...
நிற்கும் யடலை போக்கி
நிறும்பவும் விழிகள் யார்க்கும்

அள்ளாரின் பிரிவால் துயரதந்திருக்கும்
குதிப்பதினருக்கு எனது ஆழந்த அலுகாயங்களை
குறிபியதுபன் அள்ளாரின் அத்மா
சாந்திக்காக பிரார்த்திக்கின்றோம் .

நு. க. சுப்ரமணியம்
ஊர் விளைப் பயின்பாரி
(ஒத்து மனையும்)
நூல்களுமை

ஒரண்த்தை வெல்ல கிழகு மாருண்டு! மரணத்தை வெல்வதார்?

ஜயோ எனக் குறி திர்கு யாரும்
அழு வெண்டாம்
வெய்யன ஏந் திடுளை
வெல்வநாய் யாருமில்லை

பொய்யாலோ என எண்ண
ஏங்குகிள்ளோம் - தினாலும்
வெய்யன ஏந் திடுளை
பொய்யாக்க யார் உண்டு

மரணத்தை மரணங்க எவராலும் முடியாது
மரணத்தை வென்றிடும் எவராலும் முடியாது
கூர்ந்துதார் கிள்ளில்லை
கிள்ளிந்தார் நானை கில்லை

அனாலும் உன் நுயரும் ஆறுத நுஞ்படோ
ஆன போதும் மறந்து எடு
வாழ்வ கிள்ளும் முடியல்லை
ஆந்தா சாந்தி நென்ன ஆண்டவனை
வேண்டுவோம்

மாகாண விவிசாய பணிப்பாளர்
(வட) விவசாய தினைக்களம்
நிறுகோண மலை

கஷ்ணாஶன் காலடிக்கு ஓர் காணகிகை

கவியர்த்திகா
அன்றீல் கிறந்துவள் நீ
பண்ரீல் வளர்ந்துவள் நீ
கல்வியீல் கிறந்துவள் நீ
கலைகளீல் உயர்ந்துவள் நீ

காலத்தின் கட்டாயத்தூல்
நுடிவந்துடன் கீடும் பெயர்ந்து
உயிர் காக்கும் கீடாக
வகைகள் அடும் சங்கரமத்தூய்

பெவும் அரியா பாவும் நீ
பஞ்சாகல் அனுபவத்து குழந்தை நீ
பதுங்கு குழி பழுக் பேள குழந்தை நீ
பஞ்சாப பனியாளாய் சங்ஸ பட்டு நீ

தின்து என்றி கேட்டு நழுத்தோட் - அன்று
 எசாரிசின்றோட் கண்ணீர் ஏராண்டு - தீன்று
 கிரையெடு கிருபாய் சூரை கெல்து - என்று
 சுஞ்சியாற் எஸ்பின்றோட் அவர் முன் - தீன்று
 தீவரின் பீவால் நியங்கு வெற்றோர் கேக்குரோகள்
 உற்றோர் உறவிளர்கள் யெவருக்குஞ் எழுது ஆடுந்து
 அழுதாபங்களை வெர்வீந்து நிர்சின்றோட்.

அருள்ஞானம் குடும்பத்தினர்
 புலோவி

கண்ணீரில் கலங்கும் கஷ்த்தாத்தா குடும்பத்தினர்

தொழில் சுமந்து கூத்துாட கதை சொல்லி
 பகம்பால் கறந்து பச்சையாய் தான் பருக்கி
 யாசமாய் உள்ளோடு மகிழ்ந்திருந்த காலங்கள்
 தேசம் கடந்தாலும் எம் நெஞ்சீல் வரியுதம்மா
 செல்லக் குஞ்சென்று செல்லமாய் அழைத்திடுவோம்
 இல்லை நீ இன்று அனுவனுவாய் துடிக்கின்றோம்
 சொல்ல வந்த கொடியவர்கள் அழிவார் விரைவினிலே
 மல்லிகையே உம் பாதும் கண்ணீர் மலர் அஞ்சலிகள்

தாத்தா குடும்பத்தினர்
 ரவீந்திரநாதன் (அதிபர்)
 ராசம்மா (மணி)
 அமர். செந்தில் ரவி
 பானுசீரி
 செந்தில்ராதன்
 ராஜசுரி
 சசிந்திரசீரி

உருக்கயமுட் ஆசை டாடா குடும்பத்தினர்

வன்னி மன் விட்டு வந்திடுவாய் நீ என்று
கன்னியென் என் கவின் மனீயே
காலமெல்லாம் காத்திருந்தோம்
வந்தவுடன் கண்டா வரவழற்க வேண்டுமென
சீந்தகூதயிலே கற்பனைகள் கட்டி வைத்தோம்- கவினாவே
இந்த நிலை ஆகுமென என்னாலவும் என்ன வில்லை
இரும்புக்கரங்கள் உடைம இழுக்கும் என நம்பவில்லை
சொந்த மன் விட்டு வர முடியவில்லை உங்கள்னால்
அந்தமென வகைஞர் மடம் கொலைஞர்மடம் ஆகியதோ
ஆகை என அழைப்பாய் கலகலப்பாய் பேச்சுவாய்
பேசீய வாய் எங்கே பேதலித்து போய் விட்டோம்
சேகக் கொடுமையிலே தேகம் அழித்திட்டாய்
வாசப்புமலரே எம் மல்லிகையே நீ மலர்வாய்
ஆகையுடன் மாமா அத்தகையுடன் மச்சான்மார்
ஒசைதரும் உன் மச்சான் மீரனவழும் கலங்குக்கிண்றான்
பாசமுடன் உன்னை கட்டி தர முத்தம் தர இருந்தோம்
வேசம்து வாழ்க்கை என காட்டி விட்டு போனாயோ .
நேசமுடன் உன் பாதும் கண்ணிர் பு அஞ்சலிகள்

ஆகை மாமா குடும்பத்தினர்
குனராசன்(ருஞ்சன்)
துவினேஸ்வரி (செல்வி)
கயா
யாழி
பிரனவன்

**தாவர ரீடை நாளினிகளும் அவற்றினால் கட்டப்படுத்தப்படும்
நோய், ரீடைகளும்**

சில	கரைசல்	கட்டப்படுத்தப்படும் நோய், ரீடைகள்
01	உள்ளிக் கரைசல்	சிற்றுண்ணி, அழுக்கனவன், இலைஅரிபுழு, பச்சைத்தத்தி
02	வேப்பம் எண்ணெய்க் கரைசல்	இலைஅரிபுழு
03	வேப்பம் இலைக் கரைசல்	தண்டுதுளைப்பான், காய்துளைப்பான், சிற்றுண்ணிகள், ஏறும்புகள்
04	மாட்டுச் சிறுநீர்	இலைஅரிபுழு
05	சாம்பர்	சிற்றுண்ணி, அழுக்கனவன், ஏறும்பு.
06	நாடுண்ணி இலைக் கலைசல்	தண்டுதுளைப்பான், காய்துளைப்பான், சிற்றுண்ணிகள், ஏறும்புகள்
07	வேப்பம் இலைக் கலைசல்	தண்டுதுளைப்பான், காய்துளைப்பான், சிற்றுண்ணிகள், ஏறும்புகள்
08	நொச்சி இலைக் கலைசல்	தண்டுதுளைப்பான், காய்துளைப்பான், சிற்றுண்ணிகள், ஏறும்புகள்
09	வேப்பம் வினைதப் புண்ணாக்கு	வேர்க் கறையான்
10	புகையிலைச் சாறு	தண்டுதுளைப்பான், காய்துளைப்பான், சிற்றுண்ணிகள், ஏறும்புகள்
11	பப்பாளியிலைச் சாறு	சிற்றுண்ணி, அழுக்கனவன், ஏறும்பு.
12	பப்பாளிப்பால்	சிற்றுண்ணி, அழுக்கனவன், ஏறும்பு.
13	மண்ணெண்ணெய்	அழுக்கனவன், ஏறும்பு.
14	சவர்க்காரம்	வெண்மூட்டுப் பூச்சி, செதில் பூச்சி
15	மாட்டுச்சாணம்	இலைஅரிபுழு

பழாரச் செய்கைக் கற்றிய விபரங்கள்.

இடம்	பயிர்	தீவிட்டு அளவு (கி.மி)	குறிகள்	இடம் விலை(மினி)	ஒரு கிடிம் நடத்துவது கால்கள்	ஒரு வருடத்தில் மருந்துவது போதுகூடிய படிக்கள்	ஒரு வருடத்தில் உதவியில் உள்ள பழங்களின் எண்ணிக்கை	ஒரு வருடத்தில் பெறப்படும் மாதங்கள்
01	மாங்குத்துக்கொழுப்பான் வேள்ளங்கள் மேலாழுப்பான் விளை அம்பலி	90 x 90 x 90	10 x 10 8 x 8	40 60 40	ஒரு கிடிம் நடத்துவது போதுகூடிய படிக்கள்	500-800	01 மாதங்களில் உள்ள பழங்களின் எண்ணிக்கை	05-07 08-10 08-10
02	கேசி	50 x 60 x 60	4 x 4	200	200-400	15-20	பாசி பங்களின் குப்பைச் சார்த்தினங்	பிழையுஞ், ஓப்புசீ-காரத்தினங்
03	பலை	90 x 90 x 90	10 x 10	40	10-15	0.5	காங்காங்கி ஆகியீ	காங்காங்கி ஆகியீ
04	கொய்யா	60 x 60 x 60	5 x 5	160	100-200	08-12	பங்களின் ஆவனங்-பா. பா. பா.	பங்களின் ஆவனங்-பா. பா. பா.
05	பப்பாசி	60 x 60 x 60	3 x 3	400	50-100	1-2	வஞ்சலம் பூர்க்கல்லு	வஞ்சலம் பூர்க்கல்லு
06	வாழு	60 x 60 x 60	3 x 3	400	2 குகள்	12-15	வஞ்சலம் பூர்க்கல்லு	வஞ்சலம் பூர்க்கல்லு
07	மாகுளை	60 x 60 x 60	4 x 4	200	10-20	5-6	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்
08	தோகுள்	60 x 60 x 60	4 x 4	200	50-100	5-6	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்
09	கொழுத்தேங்கால்	60 x 60 x 60	4 x 2	500	150-200	10-12	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்	பங்களின் சிந்தனை குப்பைச் சார்த்தினங்

-2-

உயிரியல் கட்டுப்பாட்டுழறை

சிலந்தி, ஆமை, வண்டு, நீலவண்டு. செவிப்பாம்பு, தும்பி, குழலிகள், பருவகள் என நன்மை அளிப்பவையின் பெருக்கத்தை பேணுதல். இதனால் குழலில் காணப்படும் தீமை விளைவிக்கும் இயல்புடையவை அழிக்கப்படும்.

சேதன இரசாயன முறையிலான தாவர மீடை நாசினிகள்

இங்கு தயாரிக்கும் நாசினிகள் முற்றிலும் குழலுக்கு தீமை பயக்காதவையாகும்.

* ஒள்ளிக் கரைசல்

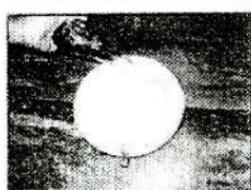
தேவையான பொருட்கள்

வெள்ளைப்பூடு 100 கிராம்
சவர்க்காரம் 10 கிராம்
மரக்கறி எண்ணேய் 2 மேசைக்கரண்டி
நீர் ½ லீற்றர்

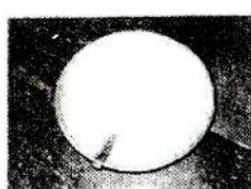

செய்யுறை

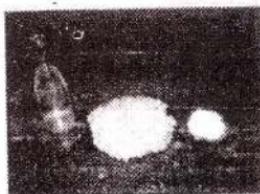
வெள்ளைப்பூட்டை நன்கு அரைத்தல்.

அரைத்த சாற்றுடன் 2 கரண்டி மரக்கறி எண்ணேய் 10 கிராம் சவர்க்காரம், ½ லீற்றர் நீர் சேர்த்து 12 மணித்தியாலும் ஊறவிடவும். ஊறிய கரைசலை வடித்து 20 லீற்றர் நீருடன் கலந்து பயிர்களுக்கு தெளிக்கவும்.

* வேப்பம்பறுப்புக் கருரைல்

தேவையான பொருட்கள்

வேப்பம்பறுப்பு 20 கிராம்
சவர்க்காரத்தாள் 10 கிராம்
நீர் 1 லீற்றர்

செய்யுமூறு

வேப்பம்பறுப்பை இடித்து மாவாக்கல்.
நீர், சவர்க்காரம் சேர்த்து 12 மணிநேரம்
ஊறவிட்டு வடித்து விசுறல்.

* வேப்பம் எண்ணெய்க் கருரைல்

தேவையான பொருட்கள்

வேப்பம் எண்ணெய் 30 மி. லீற்றர்
சவர்க்காரத்தாள் 10 கிராம்

செய்யுமூறு

1 லீற்றர் நீரில் இக் கல்வைவயை கரைத்து
விசிறல்.

* வேப்பம் ஒலை நீரிக் கருரைல்

தேவையான பொருட்கள்

வேப்பம் இலை 2 கிலோகிராம்
நீர் 5 லிற்றர்

செய்யுமூறு

பொன்னிறமாக அவித்தல். 12 மணி நேரம்
குளிரவிடுதல். பின் வடித்து சவர்க்காரக்
கரைசலுடன் விசுறல்.

நன்றகளால் துக்கிக்ன்றோம்

துன்புற்ற வேளையிலே
 துணையாகி வந்தங்கள்
 துயர் பசிர்ந்த அன்பர்களே
 நன்பர்களே உயர்வான
 உறவுகளே தென்போடு நாம் வாழ
 தெரிவித்த வார்த்தைகளால்
 இன்றிங்கே வாழ்சின்றோம் இதயத்தால் போற்றுகின்றோம்

அன்போடு வந்து அனுதாபச் செய்தி தந்து
 துன்பங்கள் தீர்த்த பாசப் பிறப்புக்களே
 தொலைபேசி தந்தி கண்ணர் அஞ்சலிகள்
 காச பணம் உணவு உடை உதவிக்கரம் தந்தோரே
 கரம் கவ்யி
 சீரம் தாழ்த்தி
 மெரு நன்றிகளால் போற்றுகின்றோம்

தழ்காலிக முகாயி
 மன்னை முகாமையாவார்
 (மாவட்ட விவசாயம் பாரிந்தி நிலையம்)
 முழுசலூர் வழனியா

திரு.திருமதி. கணேசனங்கம் குடும்பத்தீர்
 ஆளந்தமிப்பன்னை
 உருத்திருப்பும்
 கிளிலூராச்சி

